

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2011 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie VII Wydział Cywilny Rejestrowy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Hanna Dobieszewska
Protokolant:	protokolant sądowy stażysta Dominika Kuitkowska

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2011 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z wniosku Ł. P. (1) Wyborczego Komitetu Wyborczego (...)

z udziałem J. P. (1)

o wydanie orzeczenia w trybie art. 111 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. (...)

postanawia:

1. wniosek oddalić;
2. zasądzić od Pełnomocnika Wyborczego Komitetu Wyborczego (...) na rzecz J. P. (1) kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 3 października 2011 r. w trybie art. 111 ustawy z dnia 05.01.2011 r. kodeks wyborczy Ł. P. (2) pełnomocnik wyborczy Komitetu Wyborczego (...) wniósł o:

- zakazanie uczestnikowi postępowania J. P. (1) rozpowszechniania informacji o rzekomym startowaniu w wyborach do Sejmu z list (...) kandydatów z przeszłością kryminalną, którzy odbywali karę pozbawienia wolności;
- nakazanie uczestnikowi postępowania J. P. (1) sprostowania nieprawdziwych informacji o rzekomym startowaniu w wyborach do Sejmu z list (...) kandydatów z przeszłością kryminalną, którzy odbywali karę pozbawienia wolności, w formie ogłoszenia o treści: „Ja, J. P. (1), członek (...) oświadczam, że rozpowszechnione przeze mnie informacje o rzekomym startowaniu w wyborach do Sejmu z list (...) kandydatów z przeszłością kryminalną, którzy odbywali karę pozbawienia wolności, były nieprawdziwe”, opublikowanego na pierwszej stronie dziennika Gazeta (...), o wymiarach, co najmniej, 15x15 cm, czcionka kroju Times New Roman, rozmiar 14;
- nakazanie uczestnikowi postępowania J. P. (1) przeproszenia J. P. (2) poprzez wręczenie J. P. (2) spisanego własnoręcznie i podpisanego oświadczenia o następującej treści: „Przepraszam kandydatów do sejmiku startujących z list (...), za to że w trakcie trwającej kampanii wyborczej przed wyborami do Sejmu w 2011 roku rozpowszechniłem kłamliwe informacje o rzekomym startowaniu z list (...) kandydatów z przeszłością kryminalną, którzy odbywali

karę więzienia”. O wręczenie ww. oświadczenia w dniu 7 października 2011 r., o godz. 13:45 w siedzibie Komitetu Wyborczego (...), przy ul. (...) (...), W. (...);

- nakazanie uczestnikowi postępowania J. P. (1) wpłacenia kwoty 50.000 złotych na rzecz Fundacji (...) z siedzibą przy al. (...), (...)-(...) W., o nr KRS (...), Bank (...) S.A. (...) (...).

Pismem procesowym, które wpłynęło do sądu w dniu 4 października 2011 r. J. P. (1) wniósł o odrzucenie wniosku wobec braku zdolności sądowej wnioskodawcy tj. Komitetu Wyborczego (...), względnie o oddalenie wniosku w całości, o zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestnika zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych oraz o przeprowadzenie dowodów wskazanych w treści uzasadnienia- na okoliczności tam wskazane, a w szczególności dowodu z oględzin publikowanej na stronie internetowej Komitetu Wyborczego (...) - konferencji prasowej tego komitetu pt. „Skazani na więzienie na listach (...)”- gdzie J. P. (2) prezentuje kandydatów na posłów z listy tego Komitetu, wymieniając ich z nazwiska i imienia, którzy w przeszłości zostali skazani przez sądy karne, w tym m.in. na kary pozbawienia wolności i rozpowszechniania informacji o tym fakcie.

Rozpoznając sprawę sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 września 2011 r. J. P. (1), członek partii politycznej (...), udzielił wywiadu w programie „(...)” na antenie telewizji (...). W trakcie tegoż wywiadu stwierdził, iż „ (...) No właśnie..... polskim wyborcom jest bardzo dobrze znany, natomiast ludzie, którzy za nim stoją są wielką niewiadomą, jest wielu bardzo przedziwnych przedsiębiorców, do tego z przeszłością kryminalną, siedzieli po... po więzieniach. To jest pytanie czy to jest partner koalicyjny, z którym można na cokolwiek się umówić, ludzie formatu ministerialnego. Kto to będzie poza J. P. (2) w polskim Parlamencie? Ja wielkie obawy, i duży znak zapytania nad tym ruchem stawiam. Naprawdę, ludzie którzy o tym myślą, o tym, że w ten sposób dadzą wyraz protestowi, albo dadzą się uwieść.. no nawet radykalnym niektórym pomysłem J. P. (2), powinni mieć świadomość, że konsekwencją będzie wprowadzenie kilkunastu albo kilkudziesięciu posłów o bardzo dziwnej przeszłości do Sejmu. Nie wiem czy później nie będą się wstydzić. Czy później nie będą mieli kaca z tego powodu (...)”.

Sąd dopuścił i oparł się na dowodzie wskazanym przez wnioskodawcę tj. na nagraniu programu „(...)” wyemitowanym na antenie programu (...), w którym J. P. (1) udzielił wywiadu w dniu 30 września 2011 r. Dowód ten potwierdza bowiem fakt udzielenia takiego wywiadu i jego treść. Na zgodny wniosek stron, sąd odstąpił od odtworzenia tego nagrania na Sali sądowej.

Sąd nie dopuścił dowodu z karty karnej W. P., albowiem przedmiotem niniejszej sprawy nie jest okoliczność, czy ww. jest osobą karaną, czy też nie.

Sąd oddalił dowody zawnioskowane przez uczestnika postępowania. Mają one bowiem na celu wykazanie, iż z listy (...) startowali kandydaci do Sejmu z przeszłością kryminalną, którzy odbywali karę pozbawienia wolności, tymczasem wnioskodawca nie udowodnił by uczestnik postępowania wypowiedział takie słowa. Dlatego też sąd uznał przeprowadzenie tychże dowodów za zbędne i nie mające znaczenia dla rozpoznania sprawy, a ponadto mogące przedłużyć niniejsze postępowanie.

Sąd zważył co następuje:

W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż Komitet Wyborczy (...) jest zainteresowanym w sprawie. W trakcie wywiadu udzielonego w programie „(...)” wyemitowanego w telewizji (...), J. P. (1), członek partii politycznej (...), wypowiedział się co do zaplecza politycznego oraz kandydatów na Sejm RP startujących z list (...) w wyborach parlamentarnych zarządzonych na dzień 9 października 2011 r.

Z art. 111 kodeksu wyborczego wynika, iż w przypadku rozpowszechniania, w tym również w prasie w rozumieniu prawa prasowego, materiałów wyborczych, a w szczególności plakatów, ulotek i haseł, a także wypowiedzi lub innych form prowadzonej w okresie kampanii wyborczej agitacji, zawierających informacje nieprawdziwe, kandydat lub

pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego ma prawo wnieść do sądu okręgowego wniosek o wydanie orzeczenia:

- zakazu rozpowszechniania takich informacji,
- przepadku materiałów wyborczych zawierających takie informacje,
- nakazania sprostowania takich informacji,
- nakazania publikacji odpowiedzi na stwierdzenia naruszające dobra osobiste,
- nakazania przeproszenia osoby, której dobra osobiste zostały naruszone,
- nakazania uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty do 100.000 złotych na rzecz organizacji pożytku publicznego.

Do zastosowania normy prawnej zawartej w tym przepisie i w konsekwencji trybu ochrony w nim przewidzianego konieczne jest:

- istnienie nieprawdziwych danych, informacji,
- zawarcie tych informacji w prasie w rozumieniu prawa prasowego, a w szczególności w formie plakatów, ulotek, haseł i wypowiedzi lub innych form prowadzonej w okresie kampanii wyborczej agitacji.

W niniejszej sprawie- zdaniem sądu- sytuacja taka nie miała miejsce.

W ocenie sądu niewątpliwym jest, iż wywiad jest formą prowadzenia agitacji w trakcie trwania kampanii wyborczej.

Zgodnie bowiem z art. 109 § 1 kodeksu wyborczego materiałem wyborczym jest każdy pochodzący od komitetu wyborczego upubliczniony i utrwalony przekaz informacji mający związek z zarządzonymi wyborami. Wywiad udzielony w telewizji w telewizji - w obecnych czasach -jest jedną z częściej wykorzystywanych i docierających do największej rzeszy obywateli formą agitacji wyborczej.

Wywiad z J. P. (1) był emitowany w telewizji oraz ukazał się czasie trwania kampanii wyborczej.

Wskazać jednakże należy, iż J. P. (1) w trakcie wywiadu telewizyjnego nie powiedział, by w wyborach do Sejmu z list (...) startowali kandydaci z przeszłością kryminalną, którzy odbywali karę pozbawienia wolności. J. P. (1) wskazał, iż na zapleczu J. P. (2) jest „wielu bardzo przedziwnych przedsiębiorców do tego z przeszłością kryminalną, którzy siedzieli po .. po więzieniach”. W żadnym momencie wywiadu nie padło stwierdzenie, o startowaniu w wyborach do Sejmu z list (...) kandydatów z przeszłością kryminalną, którzy odbywali karę pozbawienia wolności”. Nie można więc zakazać uczestnikowi postępowania sprostowania słów, których nie wypowiedział.

Podkreślić należy, iż art. 111 kodeksu wyborczego ma na celu podniesienie kultury politycznej, zapobieganie rozpowszechniania nieprawdziwych informacji w kampanii wyborczej, a przede wszystkim zdyscyplinowanie uczestników tej kampanii tak, aby czuli się odpowiedzialni za wypowiedzane słowa. W ten sposób zostało ukształtowane prawo dające możliwość ochrony prawnej osobom, którym te informacje mogą szkodzić w uzyskaniu poparcia wyborczego.

W tym miejscu należy podnieść, iż ratio legis ustawy zmierza do niezwłocznego wyeliminowania z obrotu nieprawdziwych informacji wyborczych, nie można natomiast żądać sprostowania w tym trybie subiektywnej interpretacji słów wypowiedzianych w trakcie kampanii wyborczej.

Mając powyższe na uwadze sąd w oparciu o art. 111 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. kodeks wyborczy (Dz. U. Nr 21 poz. 112 z 2011 r. ze zm.)orzekł jak w punkcie 1 postanowienia.

Odnosząc się do wniosku J. P. (1) o odrzucenie wniosku z uwagi na brak zdolności sądowej Komitetu Wyborczego (...) uznać należy, iż nie zasługuje on na uwzględnienie. Wprawdzie niewątpliwym jest, iż zdolność sądową posiadają P. Wyborczy Komitety Wyborczych, a nie same Komitety, jednakże w niniejszej sprawie wniosek został podpisany przez Ł. P. (2), a więc P. Wyborczego Komitetu Wyborczego (...). Fakt, iż we wniosku błędnie wskazano, iż wnioskodawcą jest Komitet Wyborczy (...) nie może stanowić o fakcie braku zdolności sądowej wnioskodawcy, albowiem z treści całego wniosku oraz jego podpisania wynika, iż wnioskodawcą jest faktycznie Ł. P. (1) Wyborczy Komitetu Wyborczego (...). Dlatego też, sąd w oparciu o art. 199 § 1 ust. 3 k.p.c. a contrario odmówił odrzucenia wniosku.

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 6 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. kodeks wyborczy (Dz. U. Nr 21 poz. 112 z 2011 r. ze zm.) w związku art. 520 § 2 k.p.c.

Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika procesowego wnioskodawcy sąd ustalił na podstawie § 11 ust. 1 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów niepłatnej pomocy prawnej udzielonej przez z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348 z 2002 r.) w związku z art. 98 § 3 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

Zarządzenie:

Odpis postanowienia doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy oraz pełnomocnikowi uczestnika postępowania.
04.10.2011 r.